UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Synesio Episcopo. 232.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

χριστὸν ἡμῖν χαρίζεσθαι ἕνωσιν, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς αὐτοῦ ποιεῖν βασιλείας.

Ερμίνῳ κόμητι. σκθ.

Γέγραφας δηλωθῆναί σοι δι' ἣν αἰτίαν ὁ δεῖνα παραγινόμενος τοὺς πτωχοὺς εὖ ποιῆσαι, κίνδυνον ἀργαλέον ὑπέμεινε, καὶ οὐκ ἐξείλετο αὐτὸν τῶν συμπτωμάτων ἡ πρόθεσις. ἐπειδή, φημί, οὐ χαίρει θεὸς ἐξ ἀδικίας θυσίαις, καὶ οὐ προσίεται κίβδηλα δῶρα. οὐ γὰρ πᾶς ὁ βουλόμενος εὖ ποιεῖ, ἀλλ' ὁ
θεὸν. ἀξίως θεοῦ καὶ κτησάμενος, καὶ ἐπαγγειλάμενος τὴν θυσίαν.

Τῷ αὐτῷ. σλ.

Επειδὴ ἀπόδειξιν τῆς ἀποκρίσεως ἐζήτησας γραφικήν, ἴσθι ὅτι ὁ Καΐν καὶ δῶρα προσήνεγκε, καὶ ἀπαρχὰς τῶν γεννημάτων τὰ δῶρα. ἀλλὰ τῇ σκαιότητι ὁ θεὸς τῆς γνώμης προσέχων, ἐπ' αὐτὸν μὲν οὐκ ἑώρακε, τὰ δὲ δῶρα αὐτοῦ οὐ προσήκατο. καίτοι ἐκ προθέσεως προσκομισθέντα.

Κερκυρίῳ. σλα.

Ταῖς παντόλμοις καὶ θρασέσι γνώμαις κίνδυνοι καὶ φόβοι διηνεκεῖς ἀκολουθοῦσι, ταῖς δὲ πραέσι καὶ ἡμέροις ἔπαινοι καὶ τιμαὶ καὶ εὐτολμίαι. εἰ τοίνυν μὴ τὴν ὀρθὴν τῶν πραγμάτων ἀνοίᾳ ἐζημίωσαι κρίσιν, τῆς κρείττονος μοίρας γενοῦ, ἀφέμενος τῆς κακίστης.

Σιωεσίῳ ἐπισκόπῳ. λβ.

Καλὸν μὲν τὸ πρὸ κινδύνων ἐζῶσθαι τὴν ὀσφύν, καὶ θεῷ διακονεῖσθαι, καὶ βάλλειν τὰς ἐναντίας φάλαγγας πίστει. ἀλλὰ μὴ ῥαθυμοῦντας καὶ ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις ἐκκεῖσθαι, ἐπειδὴ εἰς τοῦτο προήλθομεν ἀβουλίας, ὥστε μηδὲ καιρὸν ἔχειν θεῷ ἱερατεύειν,

bis coniunctionem cum Deo conciliat, nósque regni ipsius consortes ac participes reddit.

Hermino Comiti. 229.

Petijsti per literas, vt tibi declararem quam ob caussam cùm quidam ea mente venisset, vt de pauperibus bene mereretur, graue discrimen subijt, nec eum animi instituttum ex aduersis casibus eripuit. Quoniam, inquam, Deus victimis iniqua ratione partis minimè delectatur, nec adulterina dona admittit. Neque enim quisquis vult, benignè facit: verùm is demum, qui vt Deo dignum est, sacrificium & acquisiuit, & promisit.

Eidem. 230.

Quandoquidem à me quæsisti, vt responsum meum literarum sacratum testimonio confirmarem, illud scito, quòd Cain & dona obtulit, & eorum, quæ enata *Genes.* fuerant, primitias. Verùm Deus animi ipsius improbitatem perspiciens, ad eum oculos minimè coniecit: nec ipsius munera suscepit, quamuis etiam alioqui ex voluntate atque animi instituto oblata.

Cercyrio. 231.

Audaces ad omnia & temerarios animos, pericula & perpetui terrores comitantur: lenes contrà & mansuetos, laudes & honores, ac præsidentia. Quamobrem, nisi rectum de rebus iudicium amentia perdidisti, scelerata parte missa facta, ad meliorem te adiunge.

Synesio Episcopo. 232.

Pæclarum atque commodum est ante oborta pericula lumbos præcinctos habere, Deóque administram operam præbere, atque aduersarias copias fide fundere ac profligare, non autem segnitie atque ignauia torpentes, inimicorum & hostium telis patere. Quandoquidem eò impruden-

tiæ, consiliique inopiæ progressi sumus, vt nec spatium quidem habeamus Sacerdotij munus Deo exhibendi: quòd videlicet mala, quibus vndique cingimur, minimè nobis potestatem faciant instrumenta ea capessendi, quibus hostilem impetum propulsemus.

Anastasio. 233.

Psalm. Quod Christus viros sanguinũ abominetur, nec eos dũtaxat, verùm etiã omnes qui cum ipsis degunt (quòd scilicet eorum flagitia & scelera minimè vlciscantur) in *Matth.* Herode ostendit. Etenim post nefariam Baptistæ cædem, relicta regione secessit. Quocirca, nisi & teipsum, & omnes ciues, Herodis fatum subire vis (cum quibus & domus tua, & liberi de medio tollentur) immanem istum furorẽ comprime. Quid frustra in malam pestẽ, & exitium festinas?

Amazonio. 234.

Quid tu incassum libros gestas, & eorũ lectionem, per ea, quę faris, auersaris? Nam *Matth.* cùm Dominus ipsum quoque curiosum fœminarum conspectum damnet, tu tamen non modò insano pulchritudinum amore flagras, verùm etiam seruilẽ, vt intellexi, vitam amplexus es, vt qui cõtubernale scortum acceperis, ac sempiternam *Heb.* ignominiã ames. Atqui te illud scripturæ ob oculos habere oportebat, Honorabile connubium in omnibus, & thorus immaculatus, fornicatores autem & adulteros Deus iudicabit: atque illud consecta-*Heb.* ri, hoc odisse. Horrẽdum est in Dei manus incidere. Qui hæc scripturæ verba attẽdit, haudquaquã his delectatur, verùm resistit.

Sereno. 235.

Matth. Non ea de caussa Christus, qui pectus ipsum penetrat, ex discipulis suis percõtabatur, Quẽ me dicũt homines esse, quòd variam hominum de se opinionem ignoraret, sed vt hac ratione certam omnibus confessionem traderet, quam ab eo inspi-

τῶν κυκλούντων κακῶν, οὐ διδόντων ἅψασθαι τῶν ἀμυντηρίων ὀργάνων. ἐπεὶ καὶ Φινεὲς σφοδρομάστῃ ἐζηλώσατο, ὅτε θεὸς παρωργίζετο.

Ἀναστασίῳ. σλγ.

Ὅτι βδελύσσεται Χριστὸς τοὺς ἄνδρας τῶν αἱμάτων· οὐκ αὐτοὺς δὲ μόνους φημὶ, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς οἰκοῦντας σὺν αὐτοῖς, ὡς οὐκ ἐπεξιόντας ταῖς αὐτῶν κακουργίαις, δείκνυσιν ἐπὶ Ἡρώδου. μετὰ γὰρ τὴν τοῦ Βαπτιστοῦ μιαιφονίαν καταλιπὼν ἀνεχώρησεν. εἰ τοίνυν μὴ καὶ σαυτὸν καὶ πάντας τοὺς ἐν τῇ πόλει τῆς Ἡρώδου βούλει τυχεῖν τελευτῆς, μεθ' ὧν καὶ οἶκός σου καὶ παῖδες ἀφανισθήσονται, παῦσαι τῆς ἀνηκέστου μανίας. τί μάτην ἐπείγῃ κακῶς ἐξολέσθαι.

Ἀμαζονίῳ. σλδ.

Τί καὶ εἰκῆ βιβλιοφορεῖς, καὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἐκτρέπῃ οἷς ποιεῖς. τοῦ κυρίου γὰρ καὶ αὐτὴν τὴν περίεργον θέαν κατακρίνοντος, σὺ οὐ μόνον ἐπιμαίνῃ τοῖς κάλλεσιν, ἀλλὰ καὶ βίον ὡς ἔγνων ἀνδραποδώδη ἠγάπησας, πόρνην σύνοικον λαβὼν, καὶ αἰώνιον ἀτιμίαν ἀγαπῶν, δέον συνιδεῖν τὸ γεγραμμένον. τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός. καὶ τὸ μὲν ζηλῶσαι, τὸ δὲ μισῆσαι. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ. οὐχ ἥδεται τούτοις, ἀλλὰ καὶ ἀντιτάσσεται ὁ προσέχων. *βιβλοφορεῖς.*

Σερήνῳ. σλε.

Οὐκ ἀγνοῶν τὴν τῶν ἀνθρώπων περὶ αὐτοῦ πολυώνυμον δόξαν ὁ τὰς καρδίας ἐμβατεύων Χριστὸς, ἤρετο τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς, τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; ἀλλὰ τὴν ἀσφαλῆ ὁμολογίαν διδάξαι πάντας βουλόμενος, *προσέχων.*

ἣν